

probation 2,550 Rd. og til Kontorhold 250 Rd." Da der saaledes fordres Goldbestyrelsens Approbation, staar det efter min Opfattelse i Administrationens Haand at tage det Belsøb bort, som man giver de fast Ansatte. Jeg ser ikke rettere, end at Administrationen kan og vil gjøre det, og med Hensyn til de to andre Embedsmænd, det ærede Medlem talte om, nemlig de to Oppbeholdskontrolører her i Kjøbenhavn, er jeg tilbøielig til at tro, at naar Finantsministeren skal rette sig efter den nuværende Kontorholdslov, bliver Belsøbet ikke for rundeligt, thi naar man tager Noget af Kontorholdsvederlaget fra de to store Steder, maa man give noget Mere til de andre. Jeg tror altsaa, at man kan ordne Forholdet saaledes, at der praktisk ikke bliver nogen Fare fra den Side, og kan derfor ikke Andet end modsætte mig det ærede Medlems Forslag. Det ærede Medlem mente, at det var heldigst, at vi lode dette Forslag vente, til vi kunne faae de andre Lønningslove vedtagne, thi vi kunde sandsynligvis faae dem vedtagne i to Samlinger. Forrige Gang varede det rigtignok 3 Aar, og dersom vi skulle arbeide med den samme Dampfart som hidtil, at der kommer een Lov ud om Aaret, kunde det vist let hændes, at det ogsaa vilde vare 3 Aar denne Gang. Saavidt jeg kan skjønne, er der flere af disse Love, med Hensyn til hvilke der ikke er Sandsynlighed for, at de ville komme ud i en nær Fremtid. Skulde vi forhandle disse Sager i næste Samling, saa maa vi jo begynde forfra, og saa kunde der maaske blive stillet lige saa mange Vanstueligheder ivoien for at naae et Maal som denne Gang. Det Æneste, der kunde hjælpe Sagerne frem, var, naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds særlig vilde lægge sine Skulde til for at faae Sagen fremmet heri Thinget. Jeg betvivler naturligvis ikke, at han vil det; det er tværtimod mit Haab; men da jeg ikke er sikker paa, at han vil lægge sine Skuldre til, vil jeg bede det ærede Thing forfaste det ærede Medlems Forslag om, at Loven først skal træde i Kraft den 1ste April 1880, men derimod stemme for den ærede Ministers Forslag.

Sauber: Den ærede Ordfører bemærkede, at den Skrivelse, hvoraf jeg tillod mig at oplæse et lille Stykke, var en privat Skrivelse. Det maa jeg paa det Allerbestemteste benegte. Det er en Skrivelse, som er stillet til Udvalget, som er blevet Udvalget meddelt, og som er vedføjet dets Protokol, saa den kan paa ingen Maade betegnes som nogen privat Skrivelse, og den ærede Ordfører er saa meget mindre berettiget til at gjøre dette, som han under 2den Behandling har fra den selv samme Skrivelse laant ikke ganske faa Momenter. Det er Noget, jeg ikke skal for-

dybe mig videre i; men det vil Enhver, som er indrer den ærede Ordførers Udtalelser fra 2den Behandling og kender den paagældende Skrivelse, sande med mig. Hvad jeg bestemte saa hændes, er, at det ikke er nogen privat Skrivelse. Jeg tilbageviser denne Betydning fra den ærede Ordførers Side, at jeg skulde her i Thinget have fremdraget Noget af en privat Skrivelse. Han er ganske uberettiget til at udfaste en saadan Betydning, naar han ikke har mere Grund derfor, end Tilfældet er her. Da jeg ser, den høit ærede Finantsminister endnu er tilstede her, kunde jeg være tilbøielig til at fremdrage et Moment, som den ærede Ordfører maaske heller ikke ønsker fremdraget, men som der dog turde være Anledning til at fremdrage offentlig, og det er, at dengang denne Skrivelse var bleven forhandlet og vedtagen, modtog de, der havde vedtaget den, gjennem deres Ordfører eller den, som stod i Spidsen derfor, en Tilkættelsesning fra deres Overordnede, fordi de overhovedet havde befattet sig med at vedtage Udtalelser og sende Skrivelser til Udvalg i Rigsdagen, og det er saa meget mere paafaldende, som der meget kort isorveien havde været en — om jeg saa maa sige — Rigsdag af Skolelærere, paa hvilken disse med deres Ministers fulde Samtykke og under hans Opmuntring havde udtalt sig om deres Lønningsforhold. Jeg tror at maatte hævde de her omhandlede Embeds- og Bestillingsmænds Ret til at udtale sig om deres Lønningsforhold lige saa vel som alle Andre, men jeg hævder ogsaa vor Ret til, naar en saadan Skrivelse foreligger os under en saadan Form som her, da at paaberaabe sig den og det ikke blot til Behøft for Jærtallets, men ogsaa for Mindretallets Anskuelse. — Dette, hvad den formelle Side af Sagen angaar. Jeg tvivler ikke noget Dieblit om, at Goldassistenterne ville sætte Pris paa at faae saa Noget som muligt, det er ganske naturligt; men den Udtalelse, som jeg oplæste, og som gaar ud paa, at de ville finde sig overordentlig vel tjente med at faae det Alders- tillæg, vi nu foreslaa, staar deri, og den kan den ærede Ordfører ikke tilbagevise. — Hvad dernæst angaar Forslaget om det Tidspunkt, da Loven skal træde i Kraft, bemærkede den ærede Ordfører, at der i Kontorholdsloven af 1870 stod Noget, som han oplæste, og han sagde, at det var de gjældende Regler for Goldvæsenets Kontorholdsagodtgjørelser. Jeg tror, at den ærede Ordfører tager noget feil deri, thi den gjældende Regel derfor findes i en Lov af 15de Mai 1875, og deri staar ikke, at Hovedstiftsregistrerings- og Maalingskontoret skal have i Kontorhold 2,550 Rd. + 250 Rd. med Forbehold af den Approbation, som den ærede Ordfører omtalte. Der staar, at det nævnte Kontor skal have i Kontorhold 6,500 Kr., hvilket jo altsaa er det